

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 mai 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte -

Nicolae Gordilă,

Judecătorii -

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 25 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 februarie 2015 declarat de către avocatul Nichitoi Iurie în numele inculpatului

Guzun Mihail Valerii, născut la 09 iulie 1992, originar din or.Orhei, domiciliat în s.Baraboi, r-nul Dondușeni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 04.06.2014 - 25.07.2014;
2. Instanța de apel: 20.08.2014 - 11.02.2015;
3. Instanța de recurs: 29.04.2015 - 27.05.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 25 iulie 2014, Guzun Mihail a fost condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la 6 luni închisoare și în baza art.27, 248 alin.(2) Cod penal la 1 an închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an și 2 luni închisoare.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 19 iulie 2013, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 4 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Guzun Mihail, la 15 martie 2014, aproximativ la ora 16.30, urmărind scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, aflîndu-se în mun.Bălți, în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a intrat în posesia a două pachetele cu masă vegetală de culoare verde, pe care le-a păstrat asupra sa și care, la 16 martie 2014, aproximativ la ora 21:35, la pista de control ieșire autoturisme a postului vamal Sculeni-Sculeni, în urma controlului fizic a bagajului personal a lui Guzun Mihail, au fost depistate în geanta acestuia.

Tot el, continuînd activitatea criminală, la 16 martie 2014, a ascuns în geantă două pachete cu substanța narcotică și urmărind scopul trecerii acestora peste frontiera vamală a R.Moldova, a urcat în calitate de pasager în mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î BL DN 683, care circula pe ruta Bălți-București. Ulterior la ora 21.35, la pista de control ieșire autoturisme a postului vamal Sculeni-Sculeni, în cadrul efectuării controlului fizic a bagajului personal a lui Guzun Mihail, în geanta sa au fost depistate două pachetele cu o masă vegetală de culoare verde.

Conform raportului de expertiză nr.325 din 26.03.2014, masa vegetală uscată, mărunțită de culoare verde, ridicată în urma controlului vamal de la Guzun Mihail reprezintă marijuana, care se atribuie la substanțe narcotice cu greutatea de 5,9 grame, ceea ce constituie proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Iu.Nichitoi în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă, deoarece instanța incorect a ajuns la concluzia că doar pedeapsa sub formă de închisoare va atinge scopul pedepsei penale; instanța nu a reținut în seama inculpatului circumstanțele atenuante – recunoașterea vinovăției, căința sinceră de cele comise, că la moment își face studiile și dorește să le continue, caracteristica lui pozitivă, circumstanțe ce ar fi permis instanței de a-i aplica o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate; instanța nu și-a motivat soluția de ce în privința inculpatului urmează a fi aplicată cea mai aspră pedeapsă, de rînd ce sancțiunile normelor penale prevăd și alte pedepse alternative, iar inculpatul nu prezintă pericol pentru societate, astfel că instanța poate să-i aplice o pedeapsă sub formă de amendă, iar în temeiul art.90 alin.(11) Cod penal să dispună menținerea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Dondușeni din 19.07.2013.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 februarie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Iu.Nichitoi în numele inculpatului

Instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate a fost confirmată prin ansamblul de probe administrate la urmărirea penală și recunoscute de inculpat în faza urmăririi penale, astfel că prima instanță just a stabilit starea de fapt și de drept, dînd o încadrare juridică corectă acțiunilor acestuia în baza art.217 alin.(2) și 27, 248 alin.(2) Cod penal.

Totodată, instanța de apel reținînd prevederile art.61, 75 Cod penal, a conchis că prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă, la aplicarea căreia a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale și rolul acesteia asupra corectării inculpatului, prevenirii comiterii de către el pe viitor a altor fapte infracționale, de persoana inculpatului, care a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, de caracteristica lui pozitivă la locul de trai și studii, precum și de vârsta tînăra a acestuia.

La fel, instanța a conchis că este justă concluzia primei instanțe ce a determinat-o de a-i aplica inculpatului pedeapsa închisorii, reieșind din faptul că acesta anterior a fost condamnat la 4 ani și 8 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de probă de 5 ani, termen în care dînsul a săvîrșit o altă infracțiune, iar pedeapsa pentru infracțiunile date i-a fost redusă cu 1/3, conform prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța a constatat că careva temeieri suplimentare în vederea atenuării pedepsei penale, ce nu ar fi fost reținute de către prima instanță, nu au fost aduse în instanța de apel, din care motiv a considerat absolut nefondate argumentele părții apărării în acest sens, totodată reținînd că, scopul pedepsei penale nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci și cel de prevenire a continuării activității criminale, care în cazul lui M.Guzun nu a fost realizat, deoarece dînsul a comis infracțiunile în termenul de probă ce i-a fost acordat prin precedentă sentință, prin care a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni grave, iar toate infracțiunile au fost săvîrșite cu intenție directă și absolut conștient, ceea ce a permis instanței de a concluziona că inculpatul nu a conștientizat caracterul social periculos al faptelor comise și nu s-a oprit de la continuarea activității criminale.

În concluzie instanța a conchis că pedeapsa penală stabilită inculpatului, este una corectă, avînd drept scop de corijare și reeducare a acestuia, pentru a-și revedea acțiunile criminale întru excluderea recidivării.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești menționate a declarat recurs ordinar avocatul I.Nichitoi în numele inculpatului care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurentul nu invocă nici un temei de drept prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă din conținutul acestuia rezultă temeiul prevăzut de pct.10), care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii contestate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărîrile judecătorești numai în partea stabilirii pedepsei, invocînd că instanțele incorect au dispus aplicarea celei mai aspre pedepse cu închisoarea pentru infracțiunile comise de inculpat, de rînd ce sancțiunile normelor în cauză prevăd și alte pedepse alternative, ori să fi fost aplicate față de inculpat prevederile art.90 alin.(11) Cod penal, considerînd că acestuia i se mai putea oferi o șansă de a se corecta fără a fi izolat de societate, deoarece dînsul a comis infracțiuni care fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave.

Motivele recurentului, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa și neîntemeiat nu au aplicat în privința inculpatului alte pedepse alternative, sau prevederile art.90 alin.(11) Cod penal, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

Totodată, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei inculpatului, atît prima instanță, cît și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, inclusiv de cele enumerate de recurent în recurs, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, și corect au conchis că M.Guzun urmează să execute pedeapsa închisorii stabilite în limita prevăzută de art.217 alin.(2) și art.27,248 alin.(2) Cod

penal, cu aplicarea prevederilor art.85 Cod penal, deoarece anterior a fost condamnat și a comis din nou infracțiuni în termenul de probă, considerînd că o astfel de pedeapsă este proporțională celor comise de inculpat și va duce la corijarea și reeducarea lui.

La fel, Colegiul remarcă că motivul invocat în recurs, precum că instanțele neîntemeiat nu au aplicat inculpatului prevederile art.90 alin.(11) Cod penal, nu poate fi reținut.

La acest capitol, Colegiul atestă că art.90 alin.(11) Cod penal, prevede că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvîrșește în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată.

Această reglementare legislativă permite instanței să decidă asupra problemei anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei bazîndu-se pe circumstanțele concrete, luînd în considerație nu numai caracterul și prejudiciabilitatea cazului, dar și persoana vinovatului, condițiile, împrejurările săvîrșirii faptei. Deci, judecata, în aceste cazuri, poate, dar nu este obligată, să mențină sau să anuleze condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Potrivit circumstanțelor stabilite, M.Guzun a săvîrșit două infracțiuni care fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave, fiind în termen de probă a condamnării condiționate.

Prima instanță, stabilindu-i inculpatului pedeapsa cu închisoarea, prin concurs de infracțiuni, prin cumul de pedepse, a conchis de a-i adăuga la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară, motivîndu-și soluția de ce a decis de a nu menține suspendarea condiționată a executării pedepsei, și anume pe motiv că infracțiunea comisă anterior de inculpat face parte din categoria celor grave, comisă cu intenție, iar la moment acesta a comis un concurs de infracțiuni intenționate, ceea ce indică la prezența unei stări de conflict în care se află inculpatul în raport cu normele sociale, fapt ce face imposibilă corectarea acestuia printr-o nouă condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, considerînd că doar o pedeapsă mai aspră va putea realiza scopurile prevăzute de art.61 Cod penal.

Colegiul penal constată că, instanța de apel, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței, corect a reținut concluziile primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei, concluzionînd că instanța just nu a aplicat inculpatului prevederile art.90 alin.(11) Cod penal, deoarece norma dată nu poate fi aplicată în privința acestuia. Faptul că infracțiunile de care inculpatul a fost recunoscut vinovat prevăd și alte pedepse alternative, nu pledează în suportul pedepsei aplicate, reieșind din faptul că precedentă infracțiune, cît și cele pentru care la moment inculpatul a fost recunoscut vinovat, au fost săvîrșite cu intenție directă, absolut conștient, ceea ce a permis instanței de apel de a concluziona că conștientizarea de către acesta al caracterului social periculos al faptelor comise, va fi posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea.

Prin urmare, instanțele de fond corect i-au stabilit inculpatului pedeapsa închisorii, care este în limitele sancțiunilor prevăzute de normele penale în baza cărora a fost recunoscut vinovat, ținînd seama de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inclusiv și de prevederile art.85 Cod penal.

Reieșind din circumstanțele stabilite, Colegiul penal consideră concluziile instanțelor de fond în partea individualizării pedepsei corecte, iar argumentele recurentului în acest sens, neîntemeiate, deoarece pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată conform prevederilor legale, fiind respectate prevederile art.61, 75-76, 85 Cod penal.

Concomitent, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului declarat de avocat și argumentele expuse în recurs au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat, și, apreciind toate probele în ansamblu, s-a expus argumentat și detaliat asupra

lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept care ar afecta hotărârile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Nichitoi Iurie în numele inculpatului Guzun Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 februarie 2015, în cauza penală în privința acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 10 iunie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu